

DE AVA IN HET KORT

DE VEB BEZOECT
VRIJWEL ALLE AANDEELHOUDERSVERGADERINGEN VAN NEDERLANDSE BEURSFONDSEN (EN VAN EEN AANTAL GROTE EUROPESE EN AMERIKANSE BEDRIJVEN).

OP ONZE WEBSITE
VINDT U EEN GROOT AANTAL ARTIKELLEN WAARIN DE BELANGRIJKSTE ONDERWERPEN PER VERGADERING WORDEN BESPROKEN.

BEZOEK OOK VEB.NET/
BAROMETER OM ONZE ANALYSES TEN AANZIEN VAN DE STRATEGIE, FINANCIERING EN CORPORATE GOVERNANCE PER ONDERNEMING TE BEKIJKEN

rialiseert. Daarover valt nauwelijks nuttige informatie te lezen.”

Jorna: “Leg twee jaarverslagen naast elkaar en je ziet eigenlijk hetzelfde standaardverhaal over zaken als liquiditeitsrisico en kredietrisico. Weinig bedrijven snijden de risico's toe op de eigen situatie.”

Den Ouden: “Ik vraag weleens naar het cyberrisico en dan bekruipt mij het gevoel dat de mensen achter de tafel geen idee hebben waar het over gaat.”

Een president-commissaris moet het gesprek met aandeelhouders in goede banen leiden. Wat maakt een commissaris tot een goede voorzitter van de AVA?

Keyner: “Een goede voorzitter die ik het afgelopen seizoen heb meegemaakt, was Ronald van der Vis bij Basic-Fit. Hij leidde de vergadering op een flexibele wijze. Aandeelhouders konden vragen wat ze wilden en Van der Vis gaf de ruimte. Het was ‘u vraagt en wij draaien’. Het was een president-commissaris die niet overkomt als beroepscommissaris. Van der Vis leek oprecht te proberen iets uit te leggen of uitgelegd te krijgen over zijn bedrijf. En als een voorzitter dat doet – ook als de vergadering daardoor langer duurt en wat minder gestructureerd verloopt – is dat precies wat je moet hebben.”

Jorna: “Van der Vis is ook een commissaris die niet echt uit het old-boys netwerk komt. De categorie Wijers en Van der Veer geeft minder ruimte om vragen te stellen en regisseert de AVA strakker. Wat ik belangrijk vind, is dat de raad van commissarissen laat blijken dat ze het bestuur hebben uitgedaagd en hen stevig tegenwicht hebben geboden. Het is een veeg teken als de topman zeer dominant is in een vergadering en alle vragen beantwoordt, zoals ik dit jaar bijvoorbeeld bij Aalberts ervoer.”

Ritskes: “In een aandeelhoudersvergadering wordt snel duidelijk of een president-commissaris voldoende is opgewassen tegen het management. Een voorbeeld waar dit niet het geval was, was Ballast Nedam een aantal jaren geleden. Ik vroeg voor aanvang van de vergadering aan de financieel directeur (CFO) hoe zijn presentatie eruitzag en hoe hij zich had voorbereid. Toen zei hij dat hij de sheets nog niet eens gezien had en ook geen eigen presentatie over de financiële resultaten zou doen tijdens de vergadering. De toenmalige bestuursvoorzitter had alles geregeld. Dan weet je meteen wie er de baas is.”

Diaz: “Ik kan me eraan storen als commissarissen en bestuurders aandeelhouders neerbuigend behandelen. Dat zag ik enkele jaren geleden bijvoorbeeld bij fietsconcern Accell. Er zat toen

een echtpaar op leeftijd in de zaal. De man stelde een lastige vraag en toen vroeg de president-commissaris aan de echtgenote wat zij er nou eigenlijk van vindt. Dat vind ik ongepast.”

PostNL, AkzoNobel en Unilever waren afgelopen maanden onderwerp van overnamegesprekken. Protectionisme was plotseling terug op de maatschappelijke en politieke agenda. Hebben jullie daarvan iets gemerkt tijdens vergaderingen?

Keyner: “Opvallend was het klaarblijkelijke gebrek aan interesse over het precieze proces van de overnameperikelen rond de genoemde bedrijven. Er waren nauwelijks kritische vragen aan het bestuur daarover. Dit verbaasde mij wel omdat aandeelhouders een stevige overnamepremie misliepen. Er was alleen applausmuziek voor het management.”

Verwer: “Dat kwam ook bij ASMI naar voren. Daar drong dit jaar een activistische aandeelhouder aan op het afstoten van het belang dat ASMI houdt in het aan de beurs van HongKong genoteerde ASM PT. Het voorstel kreeg nul bijstand uit de zaal. Alle aandeelhouders waren op de hand van het bestuur. De grootste zorg van aandeelhouders was of ASMI zich wel